

NALICZYĆ SIĘ (11) *vb pf*

Zawsze sie.

3 sg m con by sie naliczył (11).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. naliczyć.

Pf od „liczyć” ‘przeliczać’, z formantem na- + się wyrażającym dosyt; tu z odcieniem niemożliwości pełnej realizacji (11) :

*Fraza: »a (a. ale) kto by się naliczył« [w tym: kogo, czego (pl a. sg pron) (10), ze zdaniem dopełnieniowym (1)]; [zawsze w pytaniu retorycznym, tj. ze znaczeniem niemożliwości pełnej realizacji] (11): A ktoby fie naliczył rozlicznych roskofzy/ A niechay fie tym zazdrość nigdy nie kokofzy. *RejWiz* 42v; A ktoby fie naliczył co nam lichwy ziemiá/ Wydawa *RejWiz* 56, 128; Ale ktoby fie tego naliczył/ iáko dziwnie Pan moc Boftwá fwego zówždy okázował nád wiernemi fwemi. *RejZwierc* 174, 58, 79, 111v, 114, 125v, 133v, 151v.*

Formacje współrdzenne cf LICZYĆ.

DD